Dosarul nr. 1r-1429/2025 Judecătoria Căușeni (sediul Anenii Noi)
1-25096441-02-1r-24122025 Judecător: Vitalie MUNTEAN

D E C I Z I E
În numele Legii

30 iunie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU

Având în componență:
Președintele completului de judecată: Marcel JUGANARI
Judecători: Adrian CERBU și Marcel POPESCU

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul procurorului în Procuratura Căușeni, oficiul Anenii Noi, Vitalie BIȘLEAGA, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi) din 17 decembrie 2025, în cauza penală de învinuire a lui:

ȚURCAN Serghei ***,** născut la *****, IDNP: *****, originar și domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, neangajat în câmpul muncii, supus militar, căsătorit, 3 copii minori la întreținere, studii medii, invalid de gradul II, nu deține titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba de stat, în această cauză nu a fost în stare de reținere sau arest, fără antecedente penale,

de comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 264[1] alin. (3)** din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond: 07 iulie 2025 – 17 decembrie 2025
- în procedura instanței de recurs: 24 decembrie 2025 – 30 iunie 2026
Procedura de citare legal executată.

Examinând materialele cauzei prin prisma argumentelor recursului, verificând legalitatea actului contestat, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T:

1. **Prin sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi) din 17 decembrie 2025**, Serghei ȚURCAN a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. În temeiul art. 90 alin. (1) din Codul penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, stabilită lui Serghei ȚURCAN, pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent, pe parcursul termenului de probațiune.

3. S-a explicat lui Serghei ȚURCAN că executarea pedepsei nu se va dispune dacă acesta în termenul de probațiune nu va comite o altă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea acordată.

4. În conformitate cu art. 21[1] alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI, permisul de conducere a lui Serghei ȚURCAN urmează a fi remis organului care asigură executarea pedepsei, pentru organizarea în termen de 10 zile a anulării permisului de către autoritatea competentă.

5. Mijloacele materiale de probă: copia înscrisului de la medic prin care este fixat refuzul cet. Țurcan Serghei de la prelevarea probelor biologice, secvența video ridicată de la administrația publică locală ***** cu denumirea „Video Coșarca”, tip „Fail MP 4” cu capacitatea de 94,7 MB transferată pe disc CD fără denumire, secvența video ridicată de la Roșca Ion, cu denumirea „Video_2025-05-22_09-43-42.mp4”, secvența video ridicată de la Vieru Valeriu cu denumirea „IMG_7152”, tip „Fail MP 4” cu capacitatea de 2,72 MB, secvența video ridicată de la martorul Iustin Veste cu denumirea „Video de la Veste”, tip „Fail MP 4” cu capacitatea de 34,8 MB transferată de discul CD fără denumire, au fost dispuse spre păstrare la materialele cauzei penale după intrarea sentinței în vigoare.

6. **Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi) din 17 decembrie 2025**, cu privire la înlăturarea omisiunii, s-a dispus înlăturarea omisiunii vădite în dispozitivul sentinței, fiind modificat primul alineat al dispozitivului, cu următorul conținut: „*Se recunoaşte vinovat ȚURCAN Serghei *****, născut la 11.03.1976, IDNP: *****, în săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*”.

7. **Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că** Serghei ȚURCAN, la 19 mai 2025, aproximativ la ora 09:00, conducând mijlocul de transport de

model „Volkswagen Transporter” cu n/î *****, pe drumul public din *****, a fost stopat de către angajații de poliție.

8. Fiind suspectat de conducerea vehiculului în stare de ebrietate alcoolică, angajații de poliție solicitându-i îndeplinirea cerințelor prevederilor pct. 11, lit. j) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, potrivit cărora conducătorul de vehicul, este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat, de testare antidrog sau, după caz, examenului medical de prelevare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar, conducătorul auto Țurcan Serghei a refuzat și s-a eschivat de la testarea alcoolscopică și testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

9. Astfel, instanța de fond a constatat că, prin acțiunile sale intenționate, Serghei Țurcan a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, individualizată prin: „*Refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical”.*

10. În ședința de judecată a instanței de fond, inculpatul Serghei ȚURCAN a înaintat o cerere privind examinarea cauzei penale în procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, solicitând ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Acesta a menționat că înțelege învinuirea adusă, recunoaște integral faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de probe noi, cererea fiind susținută integral de apărător. Constatând întrunirea condițiilor prevăzute de lege, prima instanță a admis cererea inculpatului și a examinat cauza în procedură simplificată.

11. **Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Căușeni, oficiul Anenii Noi, Vitalie BIȘLEAGA,** a declarat recurs, solicitând casarea parțială a sentinței și dispunerea rejudecării cauzei cu aplicarea pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, sub formă de închisoare de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1) din Codul penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe un termen de probațiune de 2 ani.

12. În motivarea recursului, procurorul a invocat că prima instanță nu s-a expus în dispozitivul sentinței asupra pedepsei complementare obligatorii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, și anume anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

13. Procurorul a susținut că, deși instanța de judecată a calificat ulterior această omisiune drept una vădită și a înlăturat-o prin încheierea din 17 decembrie 2025, completarea dispozitivului sentinței pe această cale nu era admisibilă. În opinia recurentului, omisiunea de a aplica o pedeapsă complementară obligatorie nu constituie o eroare materială în sensul art. 249 din Codul de procedură penală.

14. Totodată, procurorul a invocat prevederile art. 250 din Codul de procedură penală, menționând că acestea permit înlăturarea unor omisiuni vădite doar în privința unor chestiuni precum sumele pretinse de martori, experți, interpreți, traducători, apărători, restituirea obiectelor, corpurilor delicte, ridicarea măsurilor asiguratorii sau alte măsuri similare, dar nu și completarea sentinței cu o pedeapsă complementară omisă.

15. În conformitate cu prevederile art. 447 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

16. Așadar, întrucât participanții la proces au fost înștiințați legal despre data examinării recursului, precum și despre dreptul de a depune referințe prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, instanța, în conformitate cu art. 447 alin. (1) din Codul de procedură penală, a dispus examinarea cauzei în lipsa părților.

17. **Examinând sentința contestată în limitele motivelor invocate în recurs, prin raportare la materialele cauzei penale și la prevederile legale aplicabile**, Colegiul penal al Curții de Apel Centru conchide că recursul declarat de procurorul în Procuratura Căușeni, oficiul Anenii Noi, Vitalie BIȘLEAGA, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi) din 17 decembrie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, din considerentele expuse în continuare:

18. În conformitate cu prevederile art. 437 alin. (1) pct. 1^4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs: 1^4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

19. Cu titlu preliminar, Colegiul penal constată că recursul declarat de procuror este admisibil, fiind îndreptat împotriva unei sentințe pronunțate în procedura prevăzută de art. 364^1 din Codul de procedură penală, susceptibilă de a fi atacată cu recurs potrivit art. 437 alin. (1) pct. 14) din Codul de procedură penală. Totodată, raportat la data pronunțării sentinței contestate și la data înregistrării recursului, Colegiul penal constată că acesta a fost declarat în termenul prevăzut de lege.

20. Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

21. Colegiul penal reține că, potrivit sentinței contestate, cauza penală a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, inculpatul recunoscând integral faptele indicate în rechizitoriu și acceptând judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

22. Din conținutul sentinței rezultă că prima instanță a verificat probele administrate, le-a raportat la declarația de recunoaștere a vinovăției și a constatat că acestea confirmă circumstanțele de fapt imputate inculpatului. În consecință, materialele cauzei au fost apreciate ca fiind suficiente pentru a reține, dincolo de orice dubiu rezonabil, că fapta a existat, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

23. În aceste condiții, Colegiul penal constată că prima instanță a stabilit corect starea de fapt și a încadrat just acțiunile inculpatului în baza art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, fapta fiind individualizată prin: „*refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii acesteia ori de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical*”.

24. Totodată, din motivele recursului rezultă că sentința nu este contestată sub aspectul existenței faptei, al vinovăției inculpatului sau al încadrării juridice. Criticile formulate de recurent vizează exclusiv omisiunea primei instanțe de a se expune, în dispozitivul sentinței, asupra pedepsei complementare obligatorii.

25. Prin urmare, în lipsa unor critici concrete privind fondul acuzației și nefiind constatate încălcări procesuale care să afecteze soluția de condamnare, Colegiul penal va examina recursul în limitele motivelor invocate.

26. Astfel, verificarea instanței de recurs urmează a fi concentrată asupra aplicării pedepsei complementare prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal și asupra posibilității înlăturării omisiunii prin încheiere separată, în raport cu prevederile art. 249 și art. 250 din Codul de procedură penală.

27. Așadar, după cum rezultă din art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, *refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică şi/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical se pedepseşte cu amendă de la 2000 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

28. Din conținutul normei citate rezultă că anularea dreptului de a conduce mijloace de transport constituie pedeapsă complementară obligatorie, aceasta urmând a fi aplicată indiferent de pedeapsa principală stabilită de instanță.

29. Verificând sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi) din 17 decembrie 2025, Colegiul penal constată că, deși în partea descriptivă, la compartimentul privind individualizarea pedepsei, prima instanță a argumentat necesitatea aplicării pedepsei complementare obligatorii sub forma anulării dreptului de a conduce mijloace de transport, o asemenea mențiune nu se regăsește în primul alineat al dispozitivului sentinței, prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa principală sub formă de închisoare.

30. Ulterior, la aceeași dată, Judecătoria Căușeni (sediul Anenii Noi) a emis o încheiere privind înlăturarea omisiunii, prin care a dispus completarea primului alineat al dispozitivului sentinței cu mențiunea „*cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*”.

31. Potrivit art. 249 din Codul de procedură penală, *erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuşi organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucţie sau de instanţa de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu. La corectarea erorilor materiale, părţile pot fi chemate spre a da explicaţii. Despre corectarea efectuată, organul de urmărire penală întocmeşte un proces-verbal, iar judecătorul de instrucţie sau instanţa de judecată – o încheiere, făcându-se menţiune şi la sfârşitul actului corectat.*

32. Iar potrivit art. 250 din Codul de procedură penală, *prevederile art. 249 se aplică şi în cazul în care organul de urmărire penală, judecătorul de instrucţie sau instanţa de judecată, ca urmare a unei omisiuni vădite, nu s-a pronunţat asupra sumelor pretinse de martori, experţi, interpreţi, traducători, apărători, asupra restituirii obiectelor, corpurilor delicte sau a ridicării măsurilor asiguratorii, precum şi a altor măsuri.*

33. Colegiul penal reține că mecanismul prevăzut de art. 249 și art. 250 din Codul de procedură penală are drept scop corectarea unor erori materiale evidente sau înlăturarea unor omisiuni vădite, atunci când acestea rezultă din conținutul actului procedural și nu presupun o nouă examinare a fondului cauzei.

34. Prin urmare, este inadmisibilă corectarea unei hotărâri judecătorești pe această cale atunci când se urmărește schimbarea soluției adoptate, completarea acesteia cu o concluzie care nu rezultă din considerente ori modificarea individualizării pedepsei în urma unei noi aprecieri judiciare.

35. Totuși, o asemenea situație nu se regăsește în prezenta cauză. Din conținutul sentinței rezultă că prima instanță s-a expus în mod expres, în partea descriptivă, asupra necesității aplicării față de Serghei ȚURCAN a pedepsei complementare obligatorii sub forma anulării dreptului de a conduce mijloace de transport.

36. Mai mult, în dispozitivul sentinței, prima instanță a dispus remiterea permisului de conducere al lui Serghei ȚURCAN organului care asigură executarea pedepsei, pentru organizarea anulării acestuia de către autoritatea competentă. Această mențiune confirmă că instanța de fond a avut în vedere aplicarea consecinței juridice privind anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, însă a omis să o includă în formula principală de stabilire a pedepsei.

37. În aceste condiții, omisiunea constatată nu reflectă lipsa unei soluții judiciare asupra pedepsei complementare, ci o neconcordanță vădită între considerentele sentinței, partea dispozitivă privind executarea anulării permisului de conducere și primul alineat al dispozitivului, în care a fost indicată pedeapsa principală.

38. Colegiul penal mai reține că încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi) din 17 decembrie 2025 nu a modificat categoria sau cuantumul pedepsei principale, nu a schimbat soluția de condamnare și nu a presupus o nouă individualizare a pedepsei. Prin această încheiere, partea dispozitivă a sentinței a fost adusă în concordanță cu considerentele acesteia și cu caracterul obligatoriu al pedepsei complementare prevăzute de norma de incriminare.

39. Argumentul recurentului potrivit căruia omisiunea nu putea fi înlăturată prin încheiere separată nu poate fi reținut, deoarece, în circumstanțele concrete ale cauzei, completarea efectuată nu a reprezentat o soluție nouă asupra fondului, ci înlăturarea unei omisiuni evidente care rezulta din însuși conținutul sentinței.

40. De asemenea, Colegiul penal subliniază că art. 264[1] alin. (3) din Codul penal nu lasă instanței o marjă de apreciere asupra aplicării pedepsei complementare, aceasta fiind prevăzută în mod obligatoriu „*în ambele cazuri*”. Respectiv, odată reținută vinovăția inculpatului în baza acestei norme și stabilită pedeapsa principală, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport urma să fie aplicată în mod necesar.

41. Prin urmare, casarea sentinței și dispunerea rejudecării cauzei nu se justifică, întrucât omisiunea invocată de procuror a fost înlăturată de prima instanță, iar sentința, astfel cum a fost completată prin încheierea din 17 decembrie 2025, conține dispoziția privind anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Mai mult, soluția solicitată de recurent sub acest aspect corespunde, în esență, soluției deja reflectate în sentința completată, astfel încât nu se identifică un motiv efectiv de casare care să impună rejudecarea cauzei, dar și suportarea cheltuielilor judiciare suplimentare.

42. În consecință, Colegiul penal constată că motivele invocate în recurs nu confirmă existența unei erori de drept care să afecteze soluția primei instanțe și care să atragă casarea sentinței contestate. Din aceste considerente, recursul declarat de procurorul în Procuratura Căușeni, oficiul Anenii Noi, Vitalie BIȘLEAGA, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi) din

17 decembrie 2025, astfel cum a fost completată prin încheierea din aceeași dată privind înlăturarea omisiunii.

43. În conformitate cu prevederile art. 417-418, art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) și art. 450 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul procurorului în Procuratura Căușeni, oficiul Anenii Noi, Vitalie BIȘLEAGA, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi) din 17 decembrie 2025 și se menține fără modificări sentința contestată, astfel cum a fost completată prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi) din 17 decembrie 2025 privind înlăturarea omisiunii.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător **Marcel JUGANARI**

Judecătorii **Adrian CERBU**

Marcel POPESCU